

Sygn. akt I C 197/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Dorota Znyk

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Michalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2015 roku w Ł. sprawy

z powództwa P. J.

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł.

o ustalenie

orzeka

1. ustala że nie istnieje wobec P. J. wierzytelność (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. w wysokości 4963, 96 zł wynikająca z rozliczenia za zużycie zimnej wody w ilości 643 m³ za okres od 01 stycznia 2014 roku do dnia 30 czerwca 2014 roku;
2. zasądza od pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. na rzecz powoda P. J. kwotę 866 (osiemset sześćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C 197/15

UZASADNIENIE

W dniu 16 lutego 2015r. powód – P. J. wniósł pozew o ustalenie nieistnienia wierzytelności pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. wobec powoda w wysokości 4963,96 zł wynikającej z rozliczenia za zużycie zimnej wody w ilości 643m³ za okres od 1 stycznia 2014r. do 30 czerwca 2014r. w oparciu o wskazania wodomierza BiMeters nr (...)–08 o oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów sądowych według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podniósł, iż wodomierz, który wskazał zużycie zimnej wody nie posiadał ważnej legalizacji a zatem nie może stanowić podstawy do dokonania rozliczeń z tytułu zużycia wody. W związku z tym wskazana wierzytelność nie istnieje.

(k. 3-6 – pozew)

W dniu 8 czerwca 2015r. pozwana Ł. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Ł. złożyła odpowiedź na pozew, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła, że wodomierz BMeters nr (...)–08, który wskazał zużycie przez powoda zimnej wody posiadał legalizację pierwotną, aktualne i nienaruszone plomby legalizacyjne, co wykazała kontrola metrologiczna dokonana w lipcu 2014r. Mało tego pozwana podniosła, że przedmiotowa kontrola wykazała przekroczenie błędów dopuszczalnych – zaniżania wskazań we wszystkich punktach pomiarowych, zatem wodomierz wskazywał zużycie wody z zaniżonym pomiarem. Dodatkowo pozwana stwierdziła, że jedynym powodem nadmiernego zużycia wody był niekontrolowany pobór wody.

(k. 35-36 – odpowiedź na pozew)

Strony postępowania podtrzymały swoje stanowiska w sprawie na rozprawie w dniu 23 czerwca 2015r. Dodatkowo pełnomocnik powoda ustanowiony w sprawie wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, podobnie jak pełnomocnik pozwanej.

(k. 56 – protokół rozprawy)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. J. jest właścicielem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego w zasobach pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł., położonego w Ł. na os. (...).

Powód nie jest członkiem pozwanej Spółdzielni i jako właściciel lokalu jest zobowiązany pokrywać koszty związane z eksploatacją i utrzymaniem jego lokalu, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych.

(k. 35 – odpowiedź na pozew,

k. 42-43 umowa,

k. 56-57 – zeznania powoda)

„Regulamin rozliczeń z tytułu pobierania wody zimnej oraz odprowadzania ścieków w lokalach mieszkalnych i użytkowych w (...) reguluje zasady rozliczania kosztów pobrania wody w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej. Zgodnie z w/ w regulaminem rozliczenie kosztów zużycia wody i odprowadzania ścieków w lokalach mieszkalnych wyposażonych w urządzenia pomiarowe wykonuje Spółdzielnia w cyklach 6-miesięcznych obejmujących okres od 1 stycznia do 30 czerwca oraz od 1 lipca do 31 grudnia (§ 3 p.1 regulaminu).

Rozliczenie określa należność do zapłaty wynikającą ze wskazania wodomierza oraz obowiązującej ceny 1 m³ wody i odprowadzania ścieków, zgodnie z obowiązującymi cennikami stosowanymi przez dostawcę. Miesięcznie obciążenie za zużytą wodę i doprowadzania ścieków ustala się zaliczkowo 2,5 m³ / os/ m-c. (§ 7 p. 2, 3 regulaminu)

Użytkownik lokalu mieszkalnego otrzymuje rozliczenie za zużycie wody zimnej i odprowadzania ścieków dwa razy w roku z określeniem wysokości nadpłat i niedopłat. (§ 8 p.1 regulaminu)

(k. 61-65 – regulamin)

Odczyt wodomierzy został dokonany w lokalu powoda w dniu 30 czerwca 2014r. i obejmował okres czasu od 1 stycznia do 30 czerwca 2014r. Odczyty na poszczególnych licznikach przedstawiały się następująco:

- wodomierz ciepłej wody nr (...): 3 m³ wody;
- wodomierz ciepłej wody nr (...) : 14 m³ wody;
- wodomierz zimnej wody nr (...): 3 m³ wody;
- wodomierz zimnej wody nr (...) -08 : 663 m³ wody.

(k. 19 – rozliczenie za zużytą wodę ,

k. 56-57 – zeznania powoda)

Wodomierz BiMeters o numerze fabrycznym (...) -08 posiada rok produkcji/legalizacji 2008.

(k. 18 polecenie)

Powód złożył reklamację zużycia wody na wodomierzu zimnej wody nr (...) kwestionując prawidłowość pomiaru i podnosząc zarzut braku legalizacji wodomierza.

(k. 35 – odpowiedź na pozew,

k. 3-6 – pozew,

k. 56-57 – zeznania powoda)

Wskutek reklamacji powoda pozwana (...) w Ł. w lipcu 2014r. dokonała wymontowania i sprawdzenia wodomierza nr (...) -08 (kontroli metrologicznej wodomierza). Kontrola ta została wykonana przez firmę (...) Spółka z o.o. w W.. W sporządzonej opinii firma (...) Spółka z o.o. w W. stwierdziła przekroczenie błędów dopuszczalnych, licznik zaniża wskazania we wszystkich punktach pomiarowych.

Pismem z dnia 8 października 2014r. pozwana (...) w Ł. zawiadomiła powoda, że w wyniku sprawdzenia wodomierza nr (...) -08 stwierdzono przekroczenie błędów dopuszczalnych - licznik zaniża wskazania - naliczył mniej wody niż zużyto w rzeczywistości. Jednocześnie pozwana poinformowała P. J., że jego reklamacja nie może zostać uwzględniona i wezwała do zapłaty zaległej płatności za zużycie wody.

(k. 7 – pismo pozwanej,

k. 8 – opinia,

k. 56-57 – zeznania powoda)

W kolejnych pismach powód zwracał się do pozwanej wyrażając szereg pytań i wątpliwości odnośnie kwestii legalizacji wodomierza, wysokości wierzytelności naliczonej przez pozwaną, tego czy kontrola wodomierza została dokonana przez uprawniony podmiot. W piśmie Z dnia 19 stycznia 2015r. powód poinformował pozwaną (...) Spółdzielnię Mieszkaniową o zamiarze wystąpienia do Sądu z powództwem o ustalenie nieistnienia wierzytelności.

(k. 9, 11-12, 14-15 – pismo powoda,

k. 10, 13, 16 – pismo pozwanej)

Ostatecznie pozwana Ł. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Ł. ustaliła wierzytelność powoda P. J. względem pozwanej z tytułu opłaty za wodę na kwotę 6.444,91 zł.

(k. 17 – ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty)

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na przedłożonych przez strony dokumentach oraz oświadczeniach stron postępowania. Sąd uznał za wiarygodny zgromadzony w sprawie niniejszej materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, zeznań powoda (k. 56-57, 58), M. G. (k.57, 58), I. M. (k. 57 v - 58) i oparł się na nim dokonując ustaleń faktycznych.

Dowody z dokumentów, złożone przez strony nie były kwestionowane, poza opinią (k.8), potwierdzają przedstawione przez nie fakty i nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności.

Sąd dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje:

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd rozpoznający sprawę niniejszą doszedł do przekonania, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powód w toku postępowania udowodnił zasadność swojego roszczenia. Bezspornym jest fakt, iż na mocy umowy najmu z dnia 20 października 2013r. powód P. J. jako wynajmujący zobowiązał się do ponoszenia opłat, w obowiązującym terminie, za ogrzewanie oraz za wodę, na podstawie liczników zużycia.

Udowodnionym zostało również, że w dniu 30 czerwca 2014r. pozwany dokonał w lokalu mieszkalnym powoda odczytu liczników wodomierzy i jeden z wodomierzy o nr (...) wskazał zużycie zimnej wody za okres czasu od 1 stycznia do 30 czerwca 2014r. na poziomie 663 m³, a należność powoda względem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej pozwana została przez pozwaną ustalona na kwotę 6.444,91 zł.

Powód w uzasadnieniu pozwu podniósł, iż wodomierz BiMeters nr (...) -08, który wskazał zużycie zimnej wody w ilości 643m³ nie posiadał ważnej legalizacji, a co za tym idzie nie może stanowić podstawy do dokonania rozliczeń z tytułu zużycia wody.

Zgodnie z art. 8. Ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (Dz.U.2013.1069 j.t.) 1. Przyrządy pomiarowe, które mogą być stosowane:

- 1) w ochronie zdrowia, życia i środowiska,
- 2) w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 3) w ochronie praw konsumenta,
- 4) przy pobieraniu opłat, podatków i innych należności budżetowych oraz ustalaniu opustów, kar umownych, wynagrodzeń i odszkodowań, a także przy pobieraniu i ustalaniu podobnych należności i świadczeń,
- 5) przy dokonywaniu kontroli celnej,
- 6) w obrocie

- i są określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają prawnej kontroli metrologicznej.

2. Prawna kontrola metrologiczna przyrządów pomiarowych jest wykonywana przez:

- 1) zatwierdzenie typu przyrządu pomiarowego na podstawie badania typu - przed wprowadzeniem typu przyrządu pomiarowego do obrotu lub
- 2) legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową - przed wprowadzeniem danego egzemplarza przyrządu pomiarowego do obrotu lub użytkowania, a także
- 3) legalizację ponowną - w stosunku do przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu lub użytkowania.

2a. Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub do użytkowania po dokonaniu oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami, zwanej dalej "oceną zgodności", na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.), które są stosowane w dziedzinach, o których mowa w ust. 1, i zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają w użytkowaniu prawnej kontroli metrologicznej.

3. Legalizacja jednostkowa jest legalizacją pierwotną przyrządu pomiarowego w wykonaniu jednostkowym, skonstruowanego dla określonego, szczególnego zastosowania.

4. (uchylony).

4a. Legalizacja ponowna urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym - tachografów samochodowych jest wykonywana wyłącznie po naprawie.

5. Zakres prawnej kontroli metrologicznej w zależności od rodzaju przyrządu pomiarowego może obejmować:

- 1) zatwierdzenie typu i legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową oraz legalizację ponowną;
- 2) zatwierdzenie typu i legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową;
- 3) wyłącznie zatwierdzenie typu;
- 4) legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową i legalizację ponowną;
- 5) wyłącznie legalizację ponowną, w przypadku przyrządów pomiarowych, o których mowa w ust. 2a.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakres tej kontroli w stosunku do danego rodzaju przyrządów, mając na względzie niezbędność, z punktu widzenia obszarów zastosowań, objęcia określonych przyrządów pomiarowych prawną kontrolą metrologiczną, zakres ilościowy tych zastosowań, dziedziny pomiarowe, w których są one stosowane, oraz zobowiązania wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Z kolei zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli (Dz.U.2014.1066 j.t.) prawnej kontroli metrologicznej obejmującej legalizację pierwotną i legalizację ponowną przyrządów pomiarowych, których typ został zatwierdzony lub w stosunku do których stosuje się art. 27 albo art. 29a ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach, podlegają następujące przyrządy pomiarowe: wodomierze o nominalnym strumieniu objętości nie większym niż 500 m³/h (§ 7 p. 4).

Rodzaje dowodów legalizacji, okresy ważności legalizacji dla poszczególnych rodzajów przyrządów pomiarowych oraz terminy zgłaszania przyrządów pomiarowych do legalizacji ponownej po ocenie zgodności określa załącznik nr 6 do Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. z dnia 14 stycznia 2008 r.).

Zgodnie z Tabelą nr 1 w/w załącznika - wodomierze o nominalnym strumieniu objętości nie większym niż 500 m³/h mają okres ważności legalizacji pierwotnej jak i legalizacji ponownej ustalony na 5 lat.

Pozwana (...) w Ł. podnosiła, że przedmiotowy wodomierz miał ważną legalizację pierwotną, posiadał aktualne plomby legalizacyjne, nie posiadał jednak ważnej legalizacji ponownej. Termin ten upłynął w dniu 31 grudnia 2013 roku (vide pismo (...) w Ł. - k. 46).

W tej sytuacji to na pozwanej, ciążył obowiązek udowodnienia faktu, że wodomierz mimo braku ważnej legalizacji, może stanowić podstawę do dokonania rozliczeń z tytułu zużycia wody. To pozwana powinna udowodnić, że wodomierz spełniał warunki techniczne metrologiczne określone w opisanych powyżej przepisach a jego wskazania były prawidłowe. Nie bez powodu ustawodawca ustalił terminy legalizacji.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad - na pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego tezę, a mianowicie udowodnienia, że wodomierz spełniał warunki techniczne metrologiczne.

Pozwana złożyła do akt sprawy jedynie opinię prywatną, zresztą zakwestionowaną przez powoda. Opinia prywatna nie może być traktowana jako dowód w procesie, jako że Sąd nie wydał uprzednio postanowienia w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, nie wyznaczył biegłego, i nie określił mu przedmiotu i granic, w jakich ma się on wypowiedzieć. Opinia taka jest jedynie dowodem z dokumentu prywatnego, co oznacza, że osoba która ją podpisała składa oświadczenie wiedzy zgodne z jej treścią.

Powyższe znajduje potwierdzenie także w orzecznictwie. Sąd Najwyższy przyjął, że „ Nie może być traktowana jako dowód w procesie opinia biegłego, choćby nim był stały biegły sądowy, sporządzona na piśmie na polecenie strony i złożona do akt sądowych.” (Orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29 września 1956 r. III CR 121/56).

Nie może być traktowana jako dowód w procesie opinia biegłego, choćby był nim stały biegły sądowy, sporządzona na piśmie na polecenie strony i złożona do akt sądowych. (...) ekspertyzy opracowane na zlecenie stron, czy to w toku procesu, czy jeszcze przed jego wszczęciem należy traktować, w razie przyjęcia ich przez sąd orzekający, jako wyjaśnienie stanowiące poparcie, z uwzględnieniem wiadomości specjalnych, stanowiska stron. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2002 r. I CKN 92/00)

W tej sytuacji Sąd uwzględnił powództwo w całości uznając, iż nie został udowodniony fakt, że wodomierz posiadał ważną legalizację, że spełniał warunki techniczne metrologiczne, a tym samym wodomierz ten nie może stanowić podstawy do dokonania rozliczeń z tytułu zużycia wody. Przedłożona przez pozwanego opinia jest opinią prywatną i nie może być traktowana jako dowód w procesie, a tym samym nie udowadnia podnoszonego przez pozwanego faktu.

Przedstawiona przez pozwaną opinia prywatna nie jest opinią biegłego w rozumieniu przepisów k.p.c., a pozwana nie zażądała dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii biegłego, w tym zakresie.

Odnosząc się do kwestii proceduralnych, a mianowicie okoliczności iż pozwana Ł. Spółdzielnia Mieszkaniowa w dniu 15 kwietnia 2015 roku wystąpiła z pozwem przeciwko P. J. o zapłatę m.in. należności wynikających z zużycia zimnej wody za okres od 1 stycznia 2014r. do 30 czerwca 2014r. (k. 79-80), to wskazać należy, iż dalej idące powództwo o zapłatę wytoczone po zawiśnięciu sprawy o ustalenie, nie niweczy powództwa o ustalenie. W sprawie opartej o art. 189 kpc sąd bada czy istnieje interes prawny po stronie powoda, czy zachodzi obiektywna potrzeba ochrony jego praw, i nie można przyjąć, że traci interes w żądaniu ustalenia, gdy ze spornego stosunku prawnego druga strona wytacza dalej idące powództwo o zapłatę. Brak interesu prawnego po stronie powoda zachodzi, gdy to jemu przysługuje dalej idące roszczenie, a nie wtedy gdy druga strona wystąpi o zasądzenie świadczenia (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 lutego 2013 roku I ACa 1416/12).

O kosztach postępowania w sprawie Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążył tymi kosztami pozwaną, jako stronę, która proces przegrała. Na powyższe koszty w wysokości 866 zł złożyła się opłata od pozwu w wysokości 249 zł oraz koszty zastępstwa procesowego i pełnomocnictwa w wysokości 617 zł. Kierując się powyższą zasadą, Sąd zasądził od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w Ł. na rzecz powoda kwotę 866 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.